

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 284/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA – JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., Ulica 1. mája 1246, Vranov nad Topľou, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 14Co/21/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 10. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 14Co/21/2023. Žiada prikázať krajskému súdu konať bez zbytočných prietáhov a o priznanie finančného zadosťučinenia 10 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská a sťažnostná argumentácia

2. Sťažovateľ vystupuje na základe žaloby z 29. apríla 2011 ako žalobca v konaní sp. zn. B1-8C/62/2011 na Mestskom súde Bratislava IV (predtým Okresným súdom Bratislava I) o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V poradí druhý rozsudok vo veci z 10. marca 2023 sťažovateľ napadol odvolaním z 27. marca 2023. Spis bol zo súdu prvej inštancie doručený na účel rozhodnutia o odvolaní na krajský súd 22. septembra 2023, kde je odvolacie konanie vedené pod sp. zn. 14Co/21/2023.

3. Ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 260/2021-67 z 13. júla 2021 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní o v poradí prvom odvolaní v danej veci a priznal mu finančné zadosťučinenie 2 000 eur.

4. Nálezom č. k. II. ÚS 381/2022-43 z 25. januára 2023 ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní o sťažovateľovej žalobe, prikázal Okresnému súdu Bratislava I konať vo veci bez zbytočných prietahov a sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie 2 000 eur.

5. Sťažovateľ namieta prietahy v uvedenom (v poradí druhom) odvolacom konaní, v tomto smere podal 25. marca 2024 aj sťažnosť predsedovi krajského súdu, na ktorú do podania ústavnej sťažnosti nedostal odpoveď. Poukázal tiež na celkovú dĺžku súdneho konania, ktoré prebieha už vyše 13 rokov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd zdôrazňuje, že podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je viazaný rozsahom a dôvodmi ústavnej sťažnosti, preto môže preskúmať len postup krajského súdu v konaní sp. zn. 14Co/21/2023.

7. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 167/03). Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

10. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

11. Podľa názoru ústavného súdu doterajšia dĺžka napadnutého konania vedeného na krajskom súde od 22. septembra 2023 (8 mesiacov) nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu odôvodňujúcu po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie očakávanie konštatovania porušenia označených práv sťažovateľa. Uvedený záver platí aj napriek tomu, že povinnosťou krajského súdu je nastoliť právnu istotu v otázke súdnej ochrany požadovanej podaným odvolaním so zreteľom na celkovú dĺžku konania o sťažovateľovej žalobe. Odvolacie konanie trvajúce 8 mesiacov nepredstavuje ani pri zintenzívnenej požiadavke na rýchllosť rozhodovania odvolacieho súdu zásah vyhodnotiteľný ako porušujúci označené práva sťažovateľa.

12. Na základe uvedených skutočností ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní na krajskom súde dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2024

Robert Šorl
predseda senátu